

De heroverweging zal in het bijzonder betrekking hebben op de vraag of, net als de in artikel 277 VWEU bedoelde handelingen, de benoeming van een rechter het voorwerp kan vormen van een incidentele wettigheidscontrole dan wel of een dergelijke incidentele wettigheidscontrole — in beginsel of na het verstrijken van een bepaalde termijn — uitgesloten is of beperkt is tot bepaalde onregelmatigheden teneinde de stabiliteit van het recht en het gezag van gewijsde te verzekeren.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Oostenrijk)
op 23 augustus 2018 — FN e.a.**

(Zaak C-546/18)

(2018/C 427/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL en Petrus Advisers LLP

Verwerende instantie: Übernahmekommission

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 4 en 17 van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod ⁽¹⁾ — gelezen in het licht van het Unierechtelijke doeltreffendheidsbeginsel — in de weg aan een uitlegging volgens welke aan een definitief besluit van de toezichthoudende autoriteit als bedoeld in artikel 4 van richtlijn 2004/25/EG waarbij is vastgesteld dat een persoon inbreuk heeft gemaakt op nationale bepalingen tot omzetting van richtlijn 2004/25/EG, in een vervolgens door deze toezichthoudende autoriteit aangespannen administratieve strafprocedure tegen die persoon geen bindende kracht wordt toegekend, zodat aan die persoon opnieuw alle feitelijke en juridische verweer- en bewijsmiddelen ter beschikking staan om de in het reeds definitief geworden besluit vastgestelde inbreuk te betwisten?
- 2) Staan de artikelen 4 en 17 van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod — gelezen in het licht van het Unierechtelijke doeltreffendheidsbeginsel — in de weg aan een uitlegging volgens welke aan een definitief besluit van de toezichthoudende autoriteit als bedoeld in artikel 4 van richtlijn 2004/25/EG waarbij is vastgesteld dat een rechtspersoon inbreuk heeft gemaakt op nationale bepalingen tot omzetting van richtlijn 2004/25/EG, in een vervolgens door deze toezichthoudende autoriteit aangespannen administratieve strafprocedure tegen het vertegenwoordigingsbevoegde orgaan van die rechtspersoon geen bindende kracht wordt toegekend, zodat aan die persoon (het orgaan) alle feitelijke en juridische verweer- en bewijsmiddelen ter beschikking staan om de in het reeds definitief geworden besluit vastgestelde inbreuk te betwisten?
- 3) Indien vraag 1 ontkennend wordt beantwoord:

Staat artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan een nationale praktijk volgens welke een definitief besluit van de toezichthoudende autoriteit als bedoeld in artikel 4 van richtlijn 2004/25/EG waarbij is vastgesteld dat een persoon inbreuk heeft gemaakt op nationale bepalingen tot omzetting van richtlijn 2004/25/EG, in een vervolgens door deze toezichthoudende autoriteit aangespannen administratieve strafprocedure tegen die persoon bindende kracht heeft, zodat die persoon wordt belet de reeds onherroepelijk vastgestelde inbreuk feitelijk en rechtens te betwisten?

4) Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord:

Staat artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan een nationale praktijk volgens welke een definitief besluit van de toezichthoudende autoriteit als bedoeld in artikel 4 van richtlijn 2004/25/EG waarbij is vastgesteld dat een rechtspersoon inbreuk heeft gemaakt op nationale bepalingen tot omzetting van richtlijn 2004/25/EG, in een vervolgens door deze toezichthoudende autoriteit aangespannen administratieve strafprocedure tegen het vertegenwoordigingsbevoegde orgaan van die persoon bindende kracht heeft, zodat die persoon (het orgaan) wordt belet de reeds onherroepelijk vastgestelde inbreuk feitelijk en rechtens te betwisten?

⁽¹⁾ PB 2004, L 142, blz. 12.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonen sad (Bulgarije) op 30 augustus 2018 — K.H.K. / B.A.C., E.E.K.

(Zaak C-555/18)

(2018/C 427/20)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Sofiyski rayonen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: K.H.K.

Verwerende partijen: B.A.C., E.E.K.

Prejudiciële vragen

- 1) Is een nog niet in kracht van gewijsde gegaan betalingsbevel betreffende een geldvordering, dat is uitgevaardigd overeenkomstig artikel 410 van de Grazhdanski protsesualen kodeks (Bulgaars wetboek van burgerlijke rechtsvordering, hierna: „GPK”), een „authentieke akte” in de zin van artikel 4, punt 10, van verordening (EU) nr. 655/2014 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014?
- 2) Indien het overeenkomstig artikel 410 GPK uitgevaardigde betalingsbevel geen authentieke akte is, moet dan op verzoek, buiten de procedure overeenkomstig artikel 410 GPK om, een afzonderlijke procedure krachtens artikel 5, onder a), van verordening (EU) nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 worden ingeleid?
- 3) Indien het overeenkomstig artikel 410 GPK uitgevaardigde betalingsbevel een authentieke akte is, is de rechter dan gehouden om uitspraak te doen binnen de termijn van artikel 18, lid 1, van verordening (EU) nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 wanneer de termijnen volgens een bepaling van nationaal recht gedurende de gerechtelijke vakanties geschorst zijn?

⁽¹⁾ Verordening tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen om de grensoverschrijdende inning van schuldvorderingen in burgerlijke en handelszaken te vergemakkelijken (PB 2014, L 189, blz. 59).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 7 september 2018 — Coty Germany GmbH / Amazon Services Europe Sàrl e.a.

(Zaak C-567/18)

(2018/C 427/21)

Procestaal: *Duits*

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof